

Minister Aktywów Państwowych

Wojciech Balczun

BM.I.053.21.2026

IK: 1212016

Warszawa, 11 marca 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

poniżej udzielam odpowiedzi na interpelację K10INT14642, Panów Witolda Tumanowicza, Krzysztofa Szymańskiego, Michała Wawra, Krzysztofa Mulawy, Posłów na Sejm RP, z dnia 20 stycznia 2026 r., w sprawie działań podejmowanych przez Ministerstwo Aktywów Państwowych wobec ArcelorMittal Poland w związku z trwałym wyłączeniem Huty Królewskiej w Chorzowie oraz ograniczaniem produkcji w pozostałych oddziałach.

Pytania dotyczą zakresu działalności kilku resortów, dlatego odpowiedź została przygotowana na podstawie wkładów z Ministerstwa Rozwoju i Technologii, Ministerstwa Energii oraz Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej.

Rząd RP na bieżąco monitoruje sytuację w przemyśle hutniczym, analizując uwarunkowania rynkowe, energetyczne i regulacyjne oraz ich znaczenie dla krajowych producentów stali. Rząd postrzega stabilizację rynku stali nie jako pojedynczy interwencyjny program, lecz jako element szerszej strategii odbudowy konkurencyjności polskiego przemysłu energochłonnego. W tym kontekście w ramach Rządu RP trwają prace nad różnymi rozwiązaniami, które oddziaływać mają na obniżenie kosztów energii dla przemysłu oraz na wsparcie branż przemysłowych w procesie modernizacji.

Jednym z instrumentów wsparcia sektora hutniczego jest powołany w Ministerstwie Przemysłu (aktualnie Ministerstwo Energii) na początku 2025 r., *Zespół ds. opracowania rozwiązań dla sektora hutniczego* (tzw. zespół hutniczy), jako platforma współpracy administracji rządowej z przedstawicielami przemysłu, organizacji branżowych oraz – w zależności od zakresu prac, także instytucji finansowych i ekspertów. W jego skład weszli przedstawiciele czterech ministerstw – Ministerstwa Przemysłu, Ministerstwa Aktywów Państwowych, Ministerstwa Klimatu i Środowiska oraz Ministerstwa Rozwoju i Technologii – a także Polskich Sieci Elektroenergetycznych SA czy Hutniczej Izby Przemysłowo-Handlowej. W jego ramach został wypracowany projekt *Planu działań dla zrównoważonego rozwoju przemysłu stalowego w Polsce*, z którym można zapoznać się na stronie internetowej Ministerstwa Energii. Dokument ma charakter interwencyjny i systemowy. Uwzględnia sześć kluczowych obszarów: konkurencyjność, bezpieczeństwo, środowisko, energia, dekarbonizacja oraz gospodarkę o obiegu zamkniętym. Ze względu na konieczność całościowego i wielopłaszczyznowego spojrzenia na problemy oraz szanse rozwoju sektora stalowego, informacje i propozycje zawarte w planie mają stanowić punkt wyjścia i wyznaczać kierunek dalszych działań związanych z poprawą sytuacji w branży stalowej. Dokument ten obecnie jest wykorzystywany przez Ministerstwo Energii w prowadzonych działaniach na rzecz hutnictwa.

W styczniu 2026 r., rozpoczęły się prace Zespołu do spraw poprawy efektywności kształtowania taryf sieciowych energii elektrycznej, powołanego w Ministerstwie Energii, którego zadaniem jest przeprowadzenie kompleksowej oceny systemu taryf dla energii elektrycznej w zakresie kalkulacji składnika stałego i zmiennego stawki sieciowej za usługi przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej oraz stawki jakościowej. Zespół funkcjonuje w formule obejmującej przedstawicieli regulatora, operatorów systemów elektroenergetycznych oraz sektorów energochłonnych (do których zalicza się sektor hutniczy), co pozwala na wypracowanie rozwiązań uwzględniających specyfikę odbiorców przemysłowych. Ostatnie spotkanie odbyło się 16 lutego 2026 r. i dotyczyło przeprowadzonych przez NCAE analiz rozwiązań w zakresie taryf sieciowych stosowanych przez inne kraje europejskie.

Równolegle prowadzone są prace legislacyjne zmierzające do przywrócenia obliwa giełdowego na energię elektryczną. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy o odnawialnych źródłach energii (UD284) zakłada przywrócenie obliwa giełdowego w wysokości 80% wytworzonej energii elektrycznej. Celem proponowanych zmian jest zwiększenie płynności obrotu energią elektryczną poprzez większą dostępność ofert sprzedaży na rynkach hurtowych. Pozwoli to na poprawę transparentności i wiarygodności indeksów cenowych, a tym samym zwiększy przejrzystość mechanizmu kształtowania cen energii. Prace są obecnie na etapie uzgodnień i konsultacji.

Ministerstwo Rozwoju i Technologii (MRiT) przygotowuje nowelizację systemu rekompensat dla sektorów energochłonnych. Prace nad nowelizacją ustawy o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych rozpoczęły się w styczniu 2026 roku. Ich zakończenie przewidziano na drugi lub trzeci kwartał tego roku. W 2025 r., rekompensaty uzyskało 97 podmiotów na kwotę blisko 2,92 mld zł.

Oprócz systemu rekompensat, MRiT planuje wspierać konkurencyjność polskich przedsiębiorstw energochłonnych na bazie przyjętego w czerwcu 2025 r., przez KE komunikatu w zakresie pomocy publicznej na rzecz wsparcia Paktu dla czystego przemysłu, tzw. CISAF. Przedsiębiorstwa korzystające z programu, będą zobowiązane do inwestycji w efektywność energetyczną, odnawialne źródła energii lub modernizację produkcji w celu ograniczenia emisyjności i kosztów systemowych.

Ze względu na wyłączenie wsparcia dla inwestycji w zakresie produkcji, przetwarzania, transportu, dystrybucji, magazynowania lub spalania paliw kopalnych, bezpośrednie wsparcie rozwoju hutnictwa konwencjonalnego nie jest możliwe w ramach środków europejskich pochodzących z funduszy polityki spójności. Należy jednakże zwrócić uwagę, że w ramach programu „Fundusze Europejskie dla Śląskiego 2021-2027” ze środków Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji dostępne jest wsparcie dla przedsiębiorców przechodzących procesy restrukturyzacyjne, wynikające z konieczności przebranżowienia swojej działalności i ukierunkowane na utrzymanie zatrudnienia. Działania te realizowane są w ramach projektu pn. „Re-Energia”, a instytucją organizującą nabory jest Wojewódzki Urząd Pracy w Katowicach. Rekrutacja przedsiębiorców do projektu rozpoczęła się 12 stycznia 2026 r. Natomiast Sektor hutnictwa może korzystać ze wsparcia na projekty badawczo-rozwojowe, z zastrzeżeniem, że nie mogą one dotyczyć wytwarzania, przetwarzania, transportu paliw kopalnych.

Warto nadmienić, iż Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej przygotowało projekt nowej średniookresowej strategii rozwoju kraju pod nazwą „Strategia rozwoju Polski do 2035 roku” (Strategia), który przeszedł już etap konsultacji społecznych i uzgodnień międzyresortowych. Jest to kluczowy dokument strategiczny Polski, który określa cele i kierunki rozwoju kraju zarówno w wymiarze społecznym, gospodarczym, jak i przestrzennym. Dokument składa się z 3 celów głównych wraz z celem horyzontalnym oraz 17 priorytetów. Jednym z celów Strategii jest „tworzenie warunków dla konkurencyjnej i sprawiedliwej gospodarki z poszanowaniem dla środowiska i klimatu”. Aby zrealizować tak postawiony cel, projekt Strategii przewiduje m.in. wzmocnienie tzw. komponentu lokalnego w zamówieniach publicznych czy wspieranie przedsiębiorstw w procesie dekarbonizacji (w tym m.in. branży hutniczej). Ponadto projekt przewiduje szereg działań o znaczeniu horyzontalnym i ekosystemowym, które mają przyczynić się do szybkiego rozwoju firm. Są to m. in. wzmocnienie systemu finansowania firm, działania deregulacyjne czy dalszy rozwój Polskiej Strefy Inwestycji oraz specjalnych stref ekonomicznych.

Równocześnie projekt przewiduje ustanowienie Obszaru Strategicznej Interwencji (OSI) dotyczącego transformacji energetycznej. Celem OSI transformacji energetycznej jest łagodzenie społecznych, gospodarczych i środowiskowych skutków transformacji energetycznej. W ramach interwencji przewiduje się m.in. wsparcie transformacji gospodarczej przedsiębiorstw – w tym także prowadzenie nowych inwestycji strategicznych związanych z przemysłem obronnym i wsparciem bezpieczeństwa gospodarczego i energetycznego państwa. OSI ma obejmować m.in. miasto Chorzów czy miasto Dąbrowa Górnicza.

Równoległe na szczeblu europejskim prowadzona jest dyplomacja gospodarcza, która ma doprowadzić do takich zmian regulacyjnych, które przywrócą konkurencyjność produkcji nie tylko w Polsce ale i całej Europie. W tym świetle Rząd RP poparł wprowadzenie długoterminowych zmian na poziomie UE w ramach Clean Industrial Deal¹ oraz Europejskiego planu działania w zakresie stali i metali², które mają doprowadzić do deregulacji, uproszczenia procedur inwestycyjnych i większej przewidywalności kosztów transformacji. Stabilizacja rynku stali wymaga bowiem nie tylko środków finansowych, ale także ograniczenia nadmiernych obciążeń regulacyjnych, które prowadzą do przeniesienia produkcji poza obszar UE.

W ramach Rządu RP trwają analizy w zakresie opracowania pakietu narzędzi, które mogłyby stanowić pomost między dzisiejszą presją konkurencyjną a długoterminową zdolnością polskich hut do samodzielnego konkurowania. Kluczowe jest jednak, aby wsparcie nie tworzyło trwałej zależności od pomocy publicznej, lecz ułatwiało odbudowę przewag kosztowych i technologicznych.

Polska z zadowoleniem przyjmuje europejską inicjatywę zmierzającą do wzmocnienia ochrony europejskiego sektora stalowego, w szczególności poprzez szybkie wdrożenie nowego, skutecznego instrumentu ochrony handlu, zgodnie z propozycją Komisji Europejskiej przedstawioną 7 października 2025 r. - projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady, dotyczącego przeciwdziałania negatywnym skutkom globalnych nadwyżek mocy produkcyjnych na unijnym rynku stali (COM(2025) 726). Podzielamy stanowisko, że stabilność i konkurencyjność europejskiego przemysłu stalowego mają kluczowe znaczenie dla gospodarki Unii Europejskiej.

Jednocześnie Rząd RP popiera przyjęcie tego pakietu legislacyjnego jedynie w zakresie, w jakim proponowane środki nie ograniczą dostępu do gatunków stali, których produkcja w Unii Europejskiej jest obecnie niewystarczająca lub niemożliwa, aby zaspokoić potrzeby rynku.

W sytuacji, gdy ze względów technologicznych i jakościowych nie ma obecnie możliwości nabycia określonych materiałów stalowych w wymaganych wolumenach i parametrach na rynku europejskim, a dostępne alternatywy nie spełniają kluczowych wymogów technicznych, takich jak grubość, tolerancja powierzchni czy właściwości powłok, obejmowanie tego typu produktów instrumentami ochrony handlu byłoby działaniem kontrproduktywnym, prowadzącym do zakłóceń w łańcuchach dostaw i wzrostu kosztów w innych sektorach przemysłu.

Polska podkreśla, że działania służące ochronie przemysłu stalowego nie mogą prowadzić do wzrostu kosztów i utraty konkurencyjności w innych sektorach gospodarki, które nie posiadają możliwości pozyskania odpowiednich materiałów z rynku unijnego. Wsparcie dla sektora hutniczego powinno iść w parze z zapewnieniem stabilności łańcuchów dostaw i równych warunków funkcjonowania całego europejskiego przemysłu.

Polska popiera przyjęcie wspólnego stanowiska w duchu solidarności z europejskim przemysłem stalowym, z zastrzeżeniem, że nowe instrumenty ochronne będą stosowane w sposób proporcjonalny i elastyczny, uwzględniający faktyczne możliwości produkcyjne sektora stalowego w Unii Europejskiej.

¹ KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY, EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU REGIONÓW Pakt dla czystego przemysłu: wspólny plan działania na rzecz konkurencyjności i dekarbonizacji;

² KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY, EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU REGIONÓW Europejski plan działania w zakresie stali i metali COM/2025/125 final;

Podsumowując powyższe, system zarządzania polityką wobec hutnictwa opiera się na współdziałaniu kilku kluczowych ośrodków administracji, przede wszystkim: resortu właściwego ds. energii (regulacje sektorowe oraz w zakresie energii), resortu rozwoju (instrumenty wsparcia i polityka przemysłowa), resortu klimatu (regulacje środowiskowe, CBAM). Ministerstwo Aktywów Państwowych (MAP) pełni rolę właścicielską i monitorującą, sprawując nadzór nad Węglokoks S.A., który konsoliduje wybrane aktywa hutnicze. Węglokoks S.A., jako podmiot zaangażowany operacyjnie i kapitałowo w działalność hutniczą, stanowi istotne źródło informacji o bieżącej kondycji branży, jej wyzwaniach oraz potrzebach inwestycyjnych. Pozwala to na bieżącą ocenę sytuacji sektora z perspektywy funkcjonowania spółek z udziałem Skarbu Państwa oraz stanowi istotne uzupełnienie dla działań o charakterze strategicznym i regulacyjnym podejmowanych przez pozostałe resorty.

MAP nie jest natomiast organem właściwym w sprawach ochrony dziedzictwa kulturowego, ani podejmowania działań w zakresie zabezpieczania zabytków techniki czy dziedzictwa przemysłowego, w tym prowadzenia negocjacji dotyczących przekazywania historycznego wyposażenia podmiotom muzealnym. Ewentualne działania w zakresie zabezpieczenia historycznego i technologicznego dziedzictwa Huty Królewskiej, powinny być podejmowane przez właściwe organy ochrony zabytków oraz podmioty odpowiedzialne za prowadzenie polityki kulturalnej państwa, przy współpracy z właścicielem majątku, natomiast MAP nie posiada podstaw prawnych do prowadzenia wskazanych w interpelacji działań.

MAP wykonuje przede wszystkim ustawowe zadania w zakresie nadzoru właścicielskiego nad spółkami z udziałem Skarbu Państwa. W ramach swoich uprawnień monitoruje sytuację rynkową, podejmując działania adekwatne do roli właściciela, jednak nie prowadzi operacyjnego zarządzania rynkiem hutniczym jako całością.

Z poważaniem
Wojciech Balczun
Minister

dokument podpisany elektronicznie
1212016.4601118.3664161

Do wiadomości:
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów